

SANT JUST DESVERN pàg 16
Polèmica per tres projectes urbanístics a tocar del Parc Natural de Collserola

SANT JOAN DESPÍ pàg 14
El regidor d'ERC Lluís Fabrés posa fi a una trajectòria de dues dècades a l'Ajuntament

líniatres ^{9 anys}

esplugues · sant joan despí · sant just desvern Febrer 2022 · Núm.101 · liniatres.cat

Els sindicats celebren el canvi de direcció al Moisès Broggi

El relleu a l'hospital arriba després de les queixes per mala gestió, mentre segueix la saturació del centre pàg 14

Adeu a un geni

Sant Just s'acomiada de Ricardo Bofill pàg 3

RICARDO BOFILL
1935 - 2021

Foto: Ajuntament

INNOVACIÓ pàg 10

Esplugues provarà un vehicle autònom per repartir mercaderies

ESPLUGUES pàg 10

El CAP Millet haurà d'esperar el nou edifici fins al 2028

FUTBOL pàg 20

Arroyo (Reial Societat): "Vull transmetre confiança"

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

**La
lectura
del *matí*.**

**El *matí* de
Catalunya
Ràdio.**

Un santjustenc universal

» Milers de persones acomiaden Ricardo Bofill en el seu taller d'arquitectura, conegut com la Fàbrica
 » L'Ajuntament ha anunciat que Sant Just Desvern tindrà un carrer dedicat al seu il·lustre veí

La cua per accedir a la Fàbrica durant les jornades de portes obertes. Foto: Ajuntament

Francisco J. Rodríguez
SANT JUST

Ricardo Bofill va estudiar arquitectura perquè les obres "transcendeixen el temps de la vida d'un mateix". Així ho va explicar el dia que la Universitat Politècnica (UPC) va investir-lo doctor honoris causa, a l'octubre. I, certament, el seu llegat ha deixat empremta a Sant Just. Ja no només perquè ha posat el nom del municipi en el mapa de l'arquitectura i la innovació, sinó també pels edificis que hi deixa.

La seva casa i taller, coneguda com la Fàbrica, és un exemple paradigmàtic de reaprofitament i reconversió del passat industrial decadent. El 1973, Bofill va trobar aquesta fàbrica de ciment abandonada, ubica-

da als afores de Sant Just, i la va convertir en un espai diàfan, funcional i ple de verd. L'alcalde, Joan Basagañas, remarca que la conversió de la Fàbrica va permetre "estirar" la ciutat cap a la carretera, cap a una zona abandonada que es va poder desenvolupar de manera "modèlica". "Bofill va ser un motor de canvi d'aquella zona", afegeix el batlle.

L'ADEU DE SANT JUST

Precisament aquest espai va estar obert els dies 26 i 27 de gener per a tots els veïns i visitants que volguessin donar l'últim adeu a l'arquitecte. Les cues a l'entrada, que en alguns moments van arribar al Walden 7 –l'altra gran obra seva a Sant Just–, donen testimoni de la influència de Bofill al municipi. "El meu pare volia que el poguessin

acomiarar des del taxista fins al milionari", va expressar Ricardo Bofill júnior a Vanity Fair.

CATALÀ UNIVERSAL

Durant els dos dies d'homenatge, més de 9.000 persones van apropar-se una mica més a la figura de l'arquitecte i a tot allò que l'inspirava: des de la música africana fins a la seva família. Una d'aquestes persones va ser el president de la Generalitat, Pere Aragonès, que va assegurar que si hi ha un ciutadà que pot rebre el títol de català universal, "aquest és sense cap mena de dubte Ricardo Bofill i Levi".

Per tot plegat, l'Ajuntament ha anunciat que Sant Just tindrà un carrer amb el nom del seu il·lustre veí. La proposta serà abordada a la reunió de la Comissió del Nomenclàtor que ha de tenir lloc aquest mes.

Foto: Walden 7

El Walden 7, d'utopia futurista a emblema de Sant Just

ARQUITECTURA ▶ Va ser concebut com una resposta als problemes que plantejaven les ciutats del segle XX. El Walden 7 va ser el fruit del treball d'un grup interdisciplinari d'enginyers i arquitectes, però també de psicòlegs, sociòlegs, poetes i filòsofs. Una utopia centrada en la comoditat i en la promoció de la col·lectivitat.

La germana de Ricardo Bofill i presidenta de la comunitat del Walden 7, Anna Bofill, va explicar en un reportatge a Vogue que l'objectiu del projecte –en el qual ella va participar de manera activa– era crear l'ambient idoni per desenvolupar la vida en comunitat. Una barreja d'intimitat i zones comunes per a activitats culturals i negocis diversos que, malgrat les dificultats, durant anys va funcionar com una ciutat a

l'interior d'una altra ciutat i que ara és tot un emblema de Sant Just.

L'edifici està inspirat en el llibre de B. F. Skinner, *Walden 2*, que tracta de com l'entorn en el qual vivim influeix en la psicologia de les persones. Tota una declaració d'intencions per a un projecte en el qual es va experimentar amb les comunitats del futur amb la intenció d'estimular la vida social en el seu interior. Una utopia que amb el temps s'ha quedat a mig gas. I és que fins a la seva rehabilitació el 1993 va córrer el risc de ser enderrocat per defectes en la construcció.

Sigui com sigui, el Walden 7 continua sent una icona de Sant Just. "És l'edifici més conegut de la ciutat i un aparador al món", recorda l'alcalde, Joan Basagañas.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniatarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Respirar aire tòxic

per Marc Cerdà, ambientòleg

Foto: Nazaret Romero/ACN

Fa molts anys que la deficient qualitat de l'aire és una qüestió sense resoldre a l'àrea metropolitana de Barcelona. Fins i tot diria que és un tema recurrent que té alts i baixos. En períodes electorals guanya presència a l'esfera pública. Algunes formacions polítiques en fan bandera amb mesures per combatre-la i d'altres, menys interessades, hi passen de puntetes. I fora de campanya se'n parla poc. Segurament no interessa esbombar gaire les conseqüències sobre la salut dels elevats nivells de contaminants atmosfèrics.

No en va més de set milions de persones moren prematurament cada any arreu del planeta a conseqüència de la contaminació atmosfèrica. A l'Estat espanyol aquesta xifra s'eleva fins a les quaranta mil, i a l'àrea metropolitana de Barcelona són aproximadament unes dues mil. Xifres difícils d'assumir i a les quals hem d'afegir els problemes cardiovasculars, respiratoris i les afectacions en el desenvolupament dels infants que provoca respirar un aire tòxic.

És innegable que en els darrers anys la qualitat de l'aire ha millorat en comparació amb les dades de principis de segle. I això ha estat així perquè com a societat hem pres consciència i hem forçat els governs a trobar solucions a un greu problema de salut pública. A més, circumstancialment, el confinament de la pan-

dèmia va ajudar a avançar cap a aquest objectiu amb la reducció dràstica de l'ús del vehicle privat, així com per les actuacions de pacificació dels carrers.

Així i tot, i tal com indica l'Anuari de la contaminació a Barcelona 2021, la tendència observada en el darrer any és de creixement dels nivells de contaminants atmosfèrics. Fet i fet, l'oasi ambiental que va dibuixar el confinament ha estat un miratge, i per això és lògic que ens preguntem si les actuals polítiques de

Posar pedaços per reduir la contaminació només serveix per esquivar l'arrel del problema

qualitat de l'aire són suficients per atacar l'arrel del problema. I a la llum dels resultats podríem dir que no.

La Zona de Baixes Emissions ha resultat ser una mesura amb un baix impacte sobre els nivells de contaminants atmosfèrics, però molt efectiva per renovar el parc automobilístic. El percentatge de carrers a l'àrea metropolitana transformats en zones de vianants és, malauradament, anecdòtic i l'ús del transport públic se situa un 20% per sota dels

valors anteriors a la pandèmia, alhora que l'ús del cotxe continua creixent a Barcelona des de l'inici de la pandèmia.

Això coincideix, a més, amb la decisió de l'Organització Mundial de la Salut de reduir pràcticament a la meitat el topall de contaminants atmosfèrics per sobre dels quals la contaminació té impacte sobre la salut. Un fet gens menyspreable que deixa l'actual legislació en matèria de qualitat de l'aire, molt menys exigent, en fora de joc, i el més important: ens fa adonar que l'aire que respirem arreu de l'àrea metropolitana i especialment a la ciutat de Barcelona és més perjudicial per a la nostra salut del que creïem.

No existeixen receptes màgiques, com tampoc mesures senzilles, per millorar la qualitat de l'aire a les nostres ciutats. Però hem de ser conscients que posar pedaços per reduir la contaminació atmosfèrica només serveix per esquivar l'arrel del problema, que no és cap altre que l'ús massiu del cotxe. Hi ha molta feina a fer. Així i tot, la recepta és evident: menys cotxes, més transport públic i més salut. I, sobretot, governs amb compromís als ajuntaments que apliquin i no utilitzin electoralment les mesures de qualitat de l'aire. Mentrestant, continuarem esperant aquest moment respirant un aire que a poc a poc ens va emmalaltint.

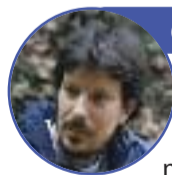
Aquí es piula

El Twitter en paper

@FCBRAC1

Notícia d'@EsportsRAC1 i @laiacopa. El Barça tanca un acord amb Spotify per 280 milions d'euros i tres temporades. Inclou les samarretes dels equips masculí i femení, la samarreta d'entrenament i els *title rights* de l'estadi a partir de la pròxima temporada.

@JordiSerracant

Els Jocs [d'Hivern Barcelona-Pirineus 2030] no es faran, però gastaran una morterada de diners públics en estudis, projectes i observatoris absurds i, sobretot, hi haurà una requalificació massiva de sòl urbanitzable per omplir el Pirineu de xalets i apartaments. És a dir, la corrupció de tota la vida.

@AnnaPunsoda

Ha mort el meu oncle de covid a 74 anys. No només no estava vacunat sinó que d'entrada no va col·laborar en el tractament. Tots som responsables de les nostres decisions, però afineu molt i molt bé les crítiques al sistema mèdic, perquè de vegades tenen resultats com aquest.

@la_pujol

Des de la residència de ma mare ens han dit que a partir de demà [8-2-2022] poden tornar a sortir al carrer. Des d'inicis de desembre sense poder sortir a fora. Quan li diguem que ja podem anar a passejar i comprar un croissant de sobrassada es tornarà boja d'alegria. No oblidem la gent gran!

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada

Dipòsit Legal: B 12320-2013

(Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

El Taller d'Arquitectura de Ricardo Bofill, conegut com La Fàbrica, va obrir les portes a tots els que van voler acomiadar-se de l'arquitecte, mort a mitjans de gener. Les cues a l'entrada testimonien el llegat que Bofill deixa a Sant Just.

pàgina 3

La Fàbrica

Un equip de la Universitat Politècnica (UPC) ha dissenyat un vehicle autònom de repartiment a domicili que vol contribuir a la reducció de la contaminació. Per provar-lo han escollit Esplugues, per on circularà a partir del juny.

pàgina 10

UPC

El departament de Salut licitarà enguany el projecte per construir el nou edifici del CAP de Lluís Millet d'Esplugues. Estarà enllestit l'any 2028, preveu. Els veïns, tanmateix, reclamen solucions ara i exigeixen el tercer ambulatori a la ciutat.

pàgina 10

Salut

El + llegit

líniatres.cat

- 1 **Renúncies de paradistes a Can Vidalet i la Plana d'Esplugues**
- 2 **Esplugues provarà un vehicle autònom de repartiment a domicili**
- 3 **Campanya veïnal contra els canvis a les línies de bus EP1 i EP2**
- 4 **Reconeixement a les defenses aèries del turó de Sant Pere Màrtir d'Esplugues**
- 5 **Creen una comissió de treball per millorar la gestió del Broggi**

La desconexió digital i l'estatus

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Es els dies de Nadal tothom va exhibir a Instagram com havia passat els dies festius. La meua amiga Gemma i el seu xicot van ser uns dies a Frankfurt. La Júlia va optar pel bon temps de Fuerteventura. I el Lluís es va penjar la motxilla a l'esquena per fer el cim del Puigpedrós. Cap d'ells m'havia explicat els seus plans, però sé què van fer perquè són d'aquesta mena de persones que comparteixen la seva vida a les xarxes socials.

Des de la irrupció d'internet i dels telèfons mòbils, els autònoms —entre els quals m'incloc— no tenim vacances, però hem de suportar les vacances dels altres. Cosa que, a poc a poc i segons m'expliquen alguns amics, també els passa als assalariats. Això de no tenir vacances, vull dir. Allò altre, allò de suportar les vacances dels coneguts a través de les xarxes socials, també.

Més enllà de l'enveja sana (o no tan sana) que em provoca la felicitat dels meus iguals en època de recés nadalenc, el que em preocupa és allò de les no vacances: la impossibilitat de desconectar totalment en aquests temps d'hiperconnexió i de sobreexposició, que tan bé ha descrit el filòsof Byung-Chul Han.

Qui no va atendre una trucada de feina durant aquells dies de descans? Qui no ha contestat

un correu electrònic durant el cap de setmana? Qui no ha penjat un missatge a Twitter o una foto a Instagram perquè els seus clients no s'oblidin d'ell? Ara un s'explota a si mateix i creu que s'està realitzant.

Aquesta transformació social, instigada per l'aparició d'internet i de les xarxes socials, condueix a l'augment de tota mena de malalties neuronals: depressió, trastorn per déficit d'atenció, síndrome del treballador cremat... Facebook reconeixia fa poc en un informe intern que la seva aplicació d'Instagram empitjora els problemes d'imatge corporal de les adolescents.

La desconexió digital comença a ser un luxe reservat per a uns pocs. Per exemple, per als enginyers de Silicon Valley, que recentment han començat a fer dejunis de dopamina, és a dir, a deixar de banda els telèfons mòbils durant alguns dies per retrobar-se amb el plaer de focalitzar la seva atenció. Aquests mateixos treballadors, que en el seu dia van inventar el botó de 'M'agrada' de Facebook o el de re-

piular de Twitter, són els que envien les criatures a escoles on prohibeixen els mòbils.

La desconexió digital ha esdevingut un símbol d'estatus. El límit entre la vida professional i la personal es desdibuixa per a la majoria dels mortals. La connectivitat permanent afecta cada cop més les classes treballadores amb menor poder adquisitiu. Autònoms inclosos, per descomptat. Els que de debò estan al capdamunt de la jerarquia no tenen la necessitat d'interactuar en l'entorn digital, ni tampoc d'exhibir-se. Poden gaudir d'un temps de qualitat, que al final és el més preuat i el que persegueix la majoria. Encara més en època de descans, quan s'aguditzava la tirania de la felicitat.

Seria tan èpic com fals concloure aquest article assegurant que no contestaré cap trucada de feina, ni respondré cap correu, ni tan sols escriuré un tuit o penjaré una fotografia a Instagram els caps de setmana. Em veuré obligada a fer-ho. Dubto que vostès siguin més afortunats. No s'estressin. Felicitat 2022.

Línia Tres no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AdeuMascaretas

@LaiaColome: La mascareta deixa de ser obligatòria als patis de les escoles a partir de dijous [10-2-2022], el mateix dia que deixa de ser obligatòria a l'aire lliure.

#CasJuvillà

@pjuvilla: De tot el que ha succeït cal treure'n aprenentatges, però per sobre de tot mirar cap al futur amb voluntat de construir.

#AprovadaPerError

@RosaVillacastin: La Reforma Laboral sale gracias al voto del diputado del PP Alberto Casero. Los dos de UPN votan en contra, rompiendo la disciplina de su partido.

Doblement invisibilitzades

per Dilara Ekmen (CCAR)

Des de fa més d'un any són nombroses les anàlisis sobre els impactes que ha generat la pandèmia de la covid en diversos sectors de la societat, però en poques ocasions s'ha posat èmfasi a explicar com aquesta ha afectat específicament dones i nenes migrades, refugiades, desplaçades internes o apatrídies arreu del món.

I és que la interacció múltiple i simultània de diferents categories, construïdes socialment i culturalment, com el gènere, la classe, l'ètnia o l'origen, generen opressions i desigualtats estructurals i sistemàtiques que en moments de crisis econòmiques, socials i sanitàries creixen exponencialment i situen aquestes dones i nenes en una posició de més vulnerabilitat.

No podem obviar que, al món, gairebé la meitat de les persones refugiades i migrades són dones i nenes, les quals s'enfronten a unes formes de persecució específiques pel mer fet de ser-ho. Els femicidis, la mutilació genital femenina, els crims d'honor, el matrimoni forçat, les violències vinculades als drets sexuals i reproductius, la violència masclista en totes les seves formes i el tràfic de persones amb finalitat d'exploració sexual són supòsits que les fan susceptibles de poder sol·licitar protecció internacional, però el tancament de fronteres i els diversos confinaments per la covid han dificultat d'una manera manifesta que poguessin moure's per buscar refugi a Europa.

L'any 2020, segons estimacions del Fons de Població de Nacions Unides, es calculava que 6 mesos de confinament suposarien 31 milions de dones més que patirien violència masclista en l'àmbit familiar –més de les que ja la patirien en una situació sense pandèmia–, que els matrimonis forçats s'incrementarien i que les dones veurien vulnerats els seus drets reproductius, ja que no tindrien accés a la salut sexual i reproductiva perquè moltes

consultes, hospitals i clíniques van limitar els seus serveis i les interrupcions a les cadenes de subministraments van afectar la disponibilitat d'anticonceptius, amb repercussions gravíssimes especialment en dotze dels països amb ingressos més baixos del món.

Pel que fa als matrimonis infantils, s'estima que actualment 650 milions de matrimonis són producte d'unions forçoses infantils, i amb la covid es van aturar els programes de prevenció i sensibilització sobre aquesta pràctica. Si no es reactiven i la tendència es reverteix, l'any 2030 hi haurà 150 milions de ma-

trimonis infantils més arreu del món, segons dades d'UNICEF.

Altres dades que resulten rellevants per dimensionar de què parlem quan ens referim a violències estructurals que pateixen aquestes dones i nenes és que l'any 2021 hi havia aproximadament 200 milions de dones i nenes que havien patit mutilació genital femenina, i s'estima que, entre el 2015 i el 2030, al voltant de 68 milions de nenes més seran sotmeses a aquesta pràctica a 25 països del món. La covid ha aturat els programes de prevenció d'a-

questa pràctica i ha evitat que dones i nenes poguessin escapar-se'n.

En aquest sentit, recentment Aissatou Diallo, presidenta de l'Associació Humanitària Contra l'Ablació de la Dona Africana –AHCAMA–, denunciava que, segons han pogut documentar des de l'associació, al voltant del 35% de les dones africanes que arriben a l'Estat espanyol ho fan buscant protecció i fugint de la mutilació genital femenina per a elles o per a les seves filles.

Però no podem caure en el parany de pensar que la violència que pateixen dones i nenes acaba una vegada abandonen el seu país d'origen. Durant el trànsit migratori els perills es multipliquen, i la pandèmia ha accentuat les dificultats a les quals fan front.

En els països d'acollida, el risc de patir violència no desapareix, i durant la pandèmia les dones refugiades, migrades i sol·licitants d'asil han hagut de fer front a unes dificultats agreujades per la vulnerabilitat legal i la limitació en l'accés a determinats serveis, com el de la salut, per la forta discriminació laboral que existeix a l'Estat espanyol, que les condemna a treballs temporals, poc qualificats i majoritàriament vinculats al sector domèstic i de les cures. Això ha comportat que moltes –les que tenien contracte– acabessin a l'atur, sense ingressos i, pel rol sovint atorgat, fent-se càrrec de la salut de tota la família en detriment de la seva.

La pandèmia de la covid ha afectat tot el món, però no de la mateixa manera. Les dones i nenes fan front a unes formes específiques de violència i a una discriminació i desigualtat estructurals accentuades per les interseccionalitats. Per aquesta raó, hem de vetllar per donar visibilitat, des de tots els àmbits, a totes les dones que veuen els seus drets humans vulnerats i protegir de manera efectiva les que cerquen asil.

Foto: Pexels

Les millors perles

Tres persones que havien quedat paraplègiques després de patir un accident de moto han tornat a caminar, i fins i tot han pogut nedar i pedalar. No és un miracle, és ciència. Un equip de científics de Suïssa els ha implantat elèctrodes a la columna.

Sembla que Albert Rivera torna a estar a l'atur. Ha deixat el bufet d'advocats Martínez-Echevarría, la direcció del qual ha explicat a *El Confidencial* que "la seva productivitat estava arribant a nivells preocupants".

Leurodiputat de Vox Hermann Tertsch va intervenir el dia 7 al Parlament Europeu telemàticament des d'un restaurant. Ho va intentar dissimular, però el soroll i les ampolles de fons el van delatar. Uns altres comensals li van cridar l'atenció.

El Festival Llum BCN que es va fer al Poblenou del 4 al 6 de febrer va obligar l'Ajuntament a reallotjar una veïna amb epilèpsia que patia molt per l'impacte de la instal·lació 'Espectre', tal com ella mateixa va explicar a *betevé*.

Twitter (@KremlinRussia)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Xavier
Godàs

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

Darrer dilluns del mateix gener

per David Fernández

Foto: Pexels

Darrer i cinquè dilluns del gener de 2022 i es reconfirma la pujada ininterrompuda de tot plegat –cinisme, macrogranges i extrema dreta inclosos. Gener costerut com mai, ara que per posar la bugada o el calefactor hem de consultar el parquet borsari de les hores vall i recórrer als remeis casolans –que mai caduquen, perennes– de les àvies. I això que ja hem perdut el compte, retransmès en estricta directe a cada telenotícies, de quants cops ha pujat la llum el darrer dia. Mostra aleatòria de la subhasta a l'alça en la qual vivim, a u de gener el preu electritzant era tres vegades més gran que el del primer dia de l'any de 2021. En la darrera dècada, l'aigua s'ha enfilat un 70%. I en pocs mesos, el preu de la bombona de butà ha crescut un 33% respecte del darrer hivern. L'oli d'oliva s'ha encarit un 25%. I els combustibles, un 30%. No serà per dades d'infart. El desembre, l'IPC marcava una pujada històrica del 6,7%. Ahir van comprovar, els que tenen sort de tenir nòmina, que els salaris, en canvi, només s'han actualitzat a un 1,68% més aquest gener. Els comptes no ens surten –a ells, sí, és clar, per això desquaden els de la majoria.

Amb el preu de la vida inflacionada a raó d'un 5% addicional, només cal parar l'orella al que denuncia *Mareta Pensionista*, aclarint que el que s'anuncia com a pujada de les pensions és una pèrdua material estricta de poder adquisitiu. Si tot puja un 5% i les pensions només un 2,5%, no cal ser Einstein per saber que els números no quadren i que ens venen bou per bèstia grossa. Cal afegir el de sempre enmig de l'espessor metropolitana: que la vida i les desigualtats sempre van per barris i no és mai el mateix on cau aquesta grossa inversa i com es reparteix l'altra pedrea inflacionista, que no dona res, només pren. L'Evangelí segons Sant Lluç sempre treu el cap al gener: a qui més té, més se li donarà; a qui poc té, se li traurà el poc que li quedi. Mentre Europa, en aquest cas, sí que els mira –als Pujol, als Borbons– i llança un cable vergonyós als evasors fiscals, ordenant retornar dos milions d'euros a qui els tenia amagats a Andorra. Per prescripció delictiva; el que mai caduca ni prescriu és la desigualtat. Gener infaust, doncs. I esclaridor. Alguns fan l'estiu en ple hivern: a l'agost la previsió de beneficis nets per a 2021 d'Endesa, Iberdrola i Naturgy s'estimava en quasi 7.000 milions d'euros.

Tot és inversament proporcional i sempre puja el cost de la vida en paral·lel a la pujada exorbitada dels beneficis de les grans empreses, les de sempre, les que controlen el cotarro i, rere un cicle de privatitzacions i desregulacions, van aconseguir que el que eren serveis públics fonamentals passessin a ser tipificats com a serveis essencials on posar la mà i la pistola. Atracaments a plena llum. Això passava el 1997, de la mà del PP de José María Aznar i Rodrigo Rato, però per suprema ordre europeu neoliberal. Liberalització del sector elèctric, li va-

ren dir, amb la falsa promesa que es feia pel nostre bé, perquè els preus baixessin –i bla, bla, bla. No cal fer *spoilers* de com va acabar tot plegat. De tant privatitzar-ho tot ens quedarem sense res. Canibalisme en potència. Vampirisme a l'engròs. I unes quantes portes giratòries dels que firmaren aquelles liberalitzacions exprés i acabaren l'endemà en el butacó d'un consell d'administració. En els darrers vint anys les elèctriques han guanyat la gèlida xifra de 112.000 milions d'euros en beneficis nets, mentre ens llevem sospesant que la propera bugada millor posar-la a les sis del matí.

Tanmateix, la pujada de gener, per a molts, no és circumstancial ni passatgera i durarà durament, sense treva, fins al proper hivern. Viuen en un gener permanent, com altres ho fan en un agost perpetu. Gener, paradoxalment, és temps de dades i informes contraposats. És el moment cruïlla habitual on el Fòrum de Davos diu la seva –enguany no, suspès fins al maig per la pandèmia– i Oxfam diu la contrària, amb la seva anàlisi anual sobre les desigualtats globals: enguany detalla que, des de 1995, l'1% més ric del planeta ha acaparat prop de vint vegades més riquesa global que la meitat més pobra de la humanitat. I que les desigualtats maten –a raó d'una persona cada quatre segons.

No serà per informes. Aviat, parlant de fets on fa massa que fem molt tard, es presentarà el darrer Informe Foessa sobre els efectes de la covid en les desigualtats socials. Totes les temences anticipades i les pitjors previsions s'han complert puntualment: en pandèmia s'ha aguditzat l'empobriment i les llars sense cap ingrés estable, ha crescut la bretxa de gènere, l'exclusió impacta el triple en la migració, s'ha consolidat la desconexió i apagada digital de moltes llars, massa jove viu en un present *no future* i la diferència entre els que més tenen i els que menys ha augmentat un 25%. Gener permanent: tres de cada deu famílies s'han vist obligades a reduir les despeses habituals en alimentació, roba i calçat. I Catalunya és una de les societats més afectades.

Calendari d'advent i d'adversitats, amb el rerefons inequívoc de la crisi i fallida d'un model malbaratador, desigual i hiperconsumista –insostenibilitat, degradació i depravació–, dijous passat al Saló de Cent de Barcelona es retia homenatge, amb la medalla d'or al mèrit civil a títol pòstum, a dos impredicibles que als nords del sud i als sud del nord feien el mateix: Pere Casaldàliga –«no n'hi ha prou amb ser creient, s'ha de ser creïble»– i Manel Pousa, *Pare Manel*. Amb escassa presència oficial –quatre de quaranta-un regidors–, al final del lliurament s'escolava la melodia d'una antiga cançó: «*Seria tot un detall / Tot un símptoma d'urbanitat / Que no perdessin sempre els mateixos / I que heretessin els desheretats*». No serà aquest gener. No encara.

“

**De tant privatitzar-ho
tot ens quedarem
sense res.**

Canibalisme en potència.

Vampirisme a l'engròs.

I unes quantes

portes giratòries

dels que firmaren

aquelles

liberalitzacions exprés

i acabaren l'endemà

en el butacó

d'un consell

d'administració

”

Flaixos

@andreuginola: Xavi, amb jugadors i temps, pot fer un projecte que ens doni una Champions. Ni estem tan bé com sembla avui [6-2-2022] ni som un equip que no aspiri a res.

@xul81: Lo de tenir acceptadíssim que aquests dos últims anys ens han deixat a tots una mica *cucu* però haver de rendir laboralmente com si res, com ho fem?

@nuriacorrallar1: Per cert... tinc una jugada mestra per assolir la independència... però és una llàstima perquè no la puc explicar.

20
ANYS

POSA'T LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

L'alcaldeessa, Pilar Díaz, ha modificat l'organigrama del cartipàs per crear la nova regidoria de Transparència, Integritat i Govern Obert, que recau en Clàudia Acebrón. La nova regidoria està integrada a la d'Alcaldia i Presidència.

Escepticisme amb el futur CAP Millet: "Volem tres ambulatoris"

- » La Generalitat anuncia que construirà un nou edifici per al 2028
- » Els veïns volen que s'ampliï l'actual centre i n'exigeixen un tercer

Francisco J. Rodríguez
ESPLUGUES

El departament de Salut de la Generalitat té previst licitar aquest any la redacció del projecte d'obres del nou edifici del CAP Lluís Millet. La previsió és que quedi enllestit el 2028 en uns terrenys del carrer Nou, a mig quilòmetre de l'actual, ubicat al carrer de Lluís Millet.

Per la seva banda, l'Ajuntament es compromet a buscar un solar pròxim al CAP per posar-lo a disposició de la Generalitat per instal·lar-hi un mòdul d'ampliació. I és que aquest ambulatori s'ha quedat obsolet i "sempre està ple", tal com denuncia el veïnat. Ho verbalitza l'espluguí Julián Carrasco, de la Federació d'Associacions de Veïns del Baix (FAVBAIX), que assegura que la pandèmia ha col·lapsat el centre.

Entrada de l'actual edifici del CAP de Lluís Millet. Foto: Google Maps

A més, recorda que fa anys que els veïns reclamen el tercer ambulatori a la ciutat, i assenyala que malgrat que es faci un edifici nou, continuaran havent-hi només dos CAP, el de Lluís Millet i el de Can Vidalet.

En aquest sentit, considera que portar el CAP de Lluís Millet al carrer Nou, 600 metres més al nord, no és una bona solució per als veïns, sobretot pel que fa a la gent gran, que s'hau-

rà de desplaçar més amunt per anar al metge. Així, indica que l'opció preferida dels veïns seria reformar l'actual edifici de Lluís Millet i ubicar un mòdul proper per ampliar la seva capacitat. Al cap i a la fi, assegura, 2028 "queda lluny" i és ara quan hi ha més necessitats.

Des del consistori han explicat que el nou equipament es construirà tenint en compte el creixement de població previst.

Es podran tornar a fer hotels a dos terrenys de Finestrelles

URBANISME ▶ La Comissió Territorial d'Urbanisme de l'Àmbit Metropolità de Barcelona ha aprovat una modificació del planejament urbanístic de dues parcel·les ubicades a Finestrelles i separades entre si per l'avinguda d'Ahrensburg.

Es tracta del sector afectat pel soterrament de les línies de FEC-SA, i pel que fa als usos, se'n recupera l'hoteler, que es va eliminar el 2014. D'aquesta manera, el màxim de sostre per a hotels passa a ser de 34.120 metres quadrats, mentre que s'estableix

un màxim de 47.119 metres quadrats per a usos terciaris.

Per altra banda, a la modificació del planejament s'ha projectat una gran plaça que connecti les dues parcel·les de terreny separades per l'avinguda d'Ahrensburg i, d'aquesta manera, afavorir la creació d'un corredor verd que connecti el carril bici de la Diagonal amb el Parc de Collserola. A més, s'elimina l'obligació de fer el passeig de vianants al sud de la Diagonal i es remodela l'àmbit de la plaça Josep Català, entre altres.

Esplugues provarà un vehicle autònom de repartiment

El prototip ADD es provarà el mes de juny a la ciutat. Foto: Ajuntament

INNOVACIÓ ▶ Esplugues serà la primera ciutat europea que posarà a prova un prototip de vehicle autònom de lliurament de mercaderies a domicili. Ho farà previsiblement el mes de juny, quan es podrà veure circular pels carrers de la ciutat el nou Autonomous Delivery Device (ADD), dissenyat per moure's per la ciutat a no més de 20 quilòmetres per hora.

Fa 1,70 metres de longitud i incorpora sis rodes per pujar o baixar escales de fins a 20 centímetres d'altura. El vehicle ha

estat dissenyat i fabricat per un equip de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC).

La voluntat és que el vehicle ajudi a automatitzar la logística d'última milla, és a dir, el darrer pas de la distribució d'una mercaderia a domicili. I és que s'estima que els costos de l'última milla representen fins a un 40% de les despeses totals de transport o més del 20% de la pol·lució a les ciutats. L'alcaldeessa, Pilar Díaz, creu que aquest projecte és un exemple de col·laboració entre administracions i empreses.

Recollida de firmes contra els canvis a les línies EP1 i EP2

MOBILITAT ▶ Els canvis a les línies de bus EP1 i EP2, operades per Soler i Sauret, han provocat indignació entre un grup de veïns, que està recollint firmes per demanar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) que faci marxa enrere. La campanya, liderada per l'Associació de Veïns de Finestrelles i el col·lectiu de Cal Suís, lamenta que les variacions al recorregut i freqüència dels busos s'han fet "sense avis

ni consulta prèvia als afectats". Des de l'AMB informen que els canvis a l'EP1 permeten escurçar la freqüència de pas a 15 minuts, mentre que les variacions a l'EP2 s'han portat a terme per millorar la puntualitat.

Seguint amb la mobilitat, el Ministeri de Transports i la Generalitat han arribat a un acord per habilitar un carril bus a la B-23 per millorar l'entrada del transport públic a la Diagonal.

Foto: Twitter (@cal_suis)

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari
metropolità

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIXI

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) [@homs1852](#)

El 40% de les persones grans se senten més soles ara que abans de la pandèmia. Foto: Eli Don/ACN

Tota la població de Sant Fost. O gairebé tota la de la Llagosta. O la meitat de la de Martorell o Olesa. O dues terceres parts de la de Sant Just. El nombre de defuncions de persones grans que hi va haver durant el primer mig any de pandèmia equival a aquestes comparacions. En només sis mesos, 11.255 persones de més de 70 anys van morir a conseqüència de la covid a Catalunya. Es diu de pressa, però com seria l'experiència de visitar, per exemple, Sant Fost el 31 de gener de 2019 i veure gent als carrers i tornar-hi el juny de 2020 i no trobar-hi ningú? Seria com caminar per un paisatge arrasat per la guerra o pel silenci d'un desastre nuclear.

És així com millor s'entenen els efectes de la pandèmia: com un desastre que va posar el focus en la gent gran. I ara que ja hem fet el símil adequat, que sabem de què parlem, caldrà pensar com aquesta població ha entomat una realitat tan extrema. Mort, tristesa i soledat. Aquestes serien les tres paraules guia per recórrer els dos darrers anys viscuts per les persones grans. Però també ho serien altres mots menys durs: resistència i esperança.

MORT

Quan el 10 de març la filla de la Maria Teresa li va dir que era millor no reunir-se per celebrar el seu aniversari, ella, una dona vital de 86 anys, no podia arribar a imaginar-se el que havia de venir. "No em vaig espantar", assegura a l'altra banda del telèfon.

Durant aquests dos anys, el seu exmarit i el pare del seu gendre han mort de covid. "Els meus dos consogres van entrar a l'hospital amb covid, i quan ella va recuperar-se i en va poder sortir, li van dir que el seu marit havia mort", relata la Maria Teresa.

Albert Quiles, director de la fundació Amics de la Gent Gran, assenyala que a l'inici de la pandèmia les morts es van fer notar en un organisme que està en contacte amb unes 2.200 persones. "No podem dir-ho del cert, però les morts d'usuaris van augmentar entre un 10 i un 15% els primers mesos", afirma Quiles.

Amb tot, si en algun lloc es va fer sentir especialment la mort de la gent gran, aquest va ser les residències: l'epicentre de la pandèmia. Tal com ha posat sobre la taula Amnistia Internacional, "a Catalunya, de l'1 de març al 15 de novembre de 2020 van morir per covid 7.045 persones grans que vivien en residències". Així mateix, l'organització denuncia que en molts centres s'han vulnerat drets fonamentals d'usuaris i familiars.

"Tinc dret a saber què estava passant. Ens ho han negat sempre. La meua mare no ens la podran tornar, però una cosa que es podria haver evitat no volem que torni a passar mai més", diu l'Ana María, filla d'una dona que vivia a la residència Federica Montseny de Barcelona. En el seu cas,

Els dos anys de les víctimes més grans

Les persones grans són les que més han patit els efectes de la pandèmia. A més de veure's directament afectades pel risc de mort si es contagien, de vegades s'han sentit soles i oblidades per la societat. Això ha fet que la seva condició tant física com emocional s'hagi deteriorat en menys de dos anys.

no va ser traslladada a l'hospital quan es trobava en estat crític, i encara que la filla ha presentat una denúncia, el contenciós, com tants altres a tot l'Estat, encara no s'ha resolt.

Els mateixos treballadors d'algunes residències de Barcelona han denunciat les deficiències que els seus centres tenien per afrontar una crisi com la que hi va haver. La Natalia, una gericultora d'una residència barcelonina, afirma que a les persones grans

que hi vivien "no se'ls va explicar què estava passant i moltes van pensar que se les castigava", i això va comportar-los "un greu deteriorament físic". En els casos més extrems, segons lamenta Amnistia Internacional, "hi ha persones que han mort soles, violant així el seu dret a la mort digna i suposant també un trauma per a les seves famílies". "Tampoc va haver-hi una gestió adequada de l'acomodament i del trasllat de les persones un cop mortes: no s'a-

visava els familiars, tardaven dies a treure els cossos de les residències, les famílies no sabien on eren...", afegeix.

TRISTESA

La mort és la conseqüència més terrible de la pandèmia. Malgrat això, la crisi sanitària també s'expressa en altres aspectes com el confinament.

"La veritat és que he viscut molt malament aquests dos anys... Estic sola i soc molt gran,

i els dos primers mesos me'ls vaig passar sense veure ningú", diu l'Aurora. Ara té 86 anys i surt de casa amb dificultats. Abans baixava al carrer i quedava amb altres persones grans, però el març de 2020 tot allò va quedar enreure. La seva anterior vida es va ensorrar. La pandèmia li ha passat factura i ha empitjorat físicament. Li costa caminar. De fet, ha passat del bastó al caminador en menys de dos anys. "La vida m'ha canviat", lamenta.

Els meus avis

● Els periodistes, sempre sota l'allargada ombra de l'objectivitat, oblidem que les històries sobre les quals escrivim també són nostres. I per molt que ens en vulguem extreure, ens afecten. En el cas de la pandèmia, aquesta idea no pot ser menys certa. Tots coneixem gent gran. Avis, pares, àvies o mares que han estat les víctimes d'aquests dos anys. Han patit veient com persones de la seva generació morien i pensant que, si s'infectaven, recorrerien el mateix camí.

La Montse i l'Albert tenen 86 i 90 anys. Quan va començar la pandèmia

familiars s'encarregaven de fer-los la compra, d'anar a la farmàcia, de planxar-los la roba o de fer-los el menjar.

Els mesos van passar, i quan la situació ja estava més normalitzada, la filla de l'Albert i la Montse va trobar una altra noia per fer les tasques. La parella cada cop tenia més dificultats per valer-se per si mateixa. Per a la Montse, era el dolor, "el mal de tot", i per a l'Albert la cada cop més fràgil vista, que el feia "avorrir com un vell".

La reclusió els ha passat factura. El cada cop va amb menys freqüència al mercat a comprar i ella no es mou de

Qui no té un avi, una àvia, un pare o una mare d'edat avançada? Són les persones que més han patit la pandèmia i mereixen les nostres històries

tenien una dona que anava a casa seva cada dia per netejar i cuinar. Amb dificultats i ajuda, encara es podien valer pel seu propi peu. Poc després de l'esclat de la pandèmia, però, la noia que treballava a casa seva va decidir que, per por de contagiar-se i de contagiar-los a ells, deixava la feina.

Els familiars ens vam organitzar per fer les tasques. Cada dimecres, qui escriu aquestes línies hi anava dues hores a netejar els lavabos, a passar l'aspiradora i a fregar el terra, mentre la Montse mirava com Ana Rosa Quintana treia a passejar eslògans sensacionalistes a la televisió i l'Albert escoltava a la ràdio les novetats financeres del seu Barça. Altres

casos. Diuen que tenen ganes de marxar. Aquell eufemisme de la mort. Parlem el gener quan els dic que vull que apareguin en aquest reportatge. Els pregunto què és el que més els ha afectat de la pandèmia i si tenien por de contagiar-se. "De contagiar-me i morir, no. El que pitjor porto és no poder veure els meus fills i els meus nets amb tanta freqüència", diu la Montse. "Poder-los abraçar", afegeix. "Ja m'ho imagino", responc jo amb les paraules sortint-me de darrere de la mascareta i pensant que aquesta vegada tampoc l'abraçaré. "Treu-te aquesta merda de la cara", em diu l'Albert fent broma com fa sempre. Tots tenim gent gran que es mereix les nostres històries.

Ella és l'exemple més clar de la llosa que suposen els temps pandèmics. "Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure gaire més, em falta alegria", afirma.

Té la veu cansada. Només s'il·lumina quan recorda el passat. "A mi sempre m'ha agradat la natura, i ara des de casa no veig ni un arbre... Quan tenia 20 anys vaig anar de Martinet a Andorra i d'allà a Puigcerdà... Que bonic que va ser!", rememora. Per travessar la frontera ho va haver de fer de matinada, quan no hi havia guardes, perquè el règim franquista no permetia a les dones canviar de país. Són més de 130 kilòmetres de ruta a peu. Ara l'Aurora ja no pot caminar pels Pirineus, i ens recorda que tots els joves serem gent gran i que tota la gent gran va ser jove.

SOLEDAT

El cas de la Pilar també té punts semblants al de l'Aurora. Ella té 73 anys i el març de 2020 en feia dos que el seu marit havia mort. "La veritat és que he passat la pandèmia amb molta angoixa. Totes les mesures em van fer

agafar molta por", explica. Durant els primers compassos no sortia de casa i se sentia sola. "Ho vaig passar molt, molt malament... Hi havia dies que no em volia llevar ni menjar", recorda.

La soledat ha estat una constant. Segons un estudi d'Amics de la Gent Gran, més del 40% dels usuaris amb els quals tracten se senten menys acompanyats ara que abans de la pandèmia. Tal com detalla Quiles, la soledat s'ha agreujat encara més per la manca de coneixements tecnològics d'aquesta població. "Tres de cada quatre persones que acompanyem fan servir el telèfon fix per a la seva comunicació", afirma per afegir que "la bretxa digital és severa". Això va fer que moltes persones perdessin el contacte humà directe. Amb tot, Quiles llença una reflexió: "Molta gent a la qual preguntàvem com estava vivint el confinament ens replicava: 'Quin, aquest o el d'abans?'. Abans de la pandèmia ja vivien reclosos".

La mateixa Pilar s'ha sentit abandonada. Considera que la pandèmia ha aprofundit el menyspreu de la societat cap a la gent gran. "Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els fills dels fills, i quan no aporten res se'ls

"Abans vivia molt bé, i ara m'enrabió perquè em dic: 'Jo que vaig passar la guerra quan era una criatura hauré de marxar d'aquest món passant això?'. No tinc ganes de viure"

"La pandèmia ha aprofundit el menyspreu cap a la gent gran... Els avis serveixen fins que són útils per cuidar els nets, i quan no aporten res se'ls aparta"

aparta i es tornen invisibles", critica. Ella, però, creu que de tot-hom es pot aprendre alguna cosa.

Sigui com sigui, fa uns mesos que les coses ja no són tan dures per a la Pilar. "La situació va canviar com si haguessin girat un mitjó quan va venir el voluntari d'Amics de la Gent Gran... Va ser com un flexxazo, ens vam entendre des del primer moment", comenta rient.

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Als seus 86 anys, la Maria Teresa té un rellotge intel·ligent al canell que li diu que ha de fer 6.000 passes cada dia. El passadís de casa seva, ha comptat, són unes 100 passes. Durant el confinament, el recorria 60 vegades cada dia. "Ho feia quan hi havia anuncis a la televisió o en altres moments", explica. El seu cas demostra la capacitat de resiliència de moltes persones grans.

Ella ha aprofitat la pandèmia per abonar-se a les seves aficions. "Durant el confinament vaig llegir, vaig escriure... Vaig poder fer el que volia", diu. El seu cas divergeix del d'altres persones d'edat avançada que no tenen la mateixa vitalitat. Què la fa diferent? Seria molt fàcil parlar de caràcters, però en la seva història hi ha dos elements cabdals. El pri-

mer: en cap moment s'ha sentit sola, ja que el contacte amb la família ha estat constant. "Els meus fills em venien a veure des de la finestra i cada nit fèiem videoconferències", diu. El segon: les noves tecnologies. "Amb les amigues, tot i que fa dos anys que no ens veiem i abans quedàvem almenys un cop al mes, ens hem continuat parlant pel WhatsApp", afegeix.

Malgrat tot, ella també ha tingut por. "Ara no em faré la valenta [riu], perquè tot aquest temps he tingut el termòmetre sempre al costat per posar-me'l al mínim símptoma", admet. A més, també s'indigna pel que ha passat a les residències. Tanmateix, és cert que la seva manera d'entendre el món l'ha ajudat. "Amb l'edat que tinc veig les coses diferent. Les coses passen. No hi ha una explicació per a tot i no cal buscar-la", afirma.

La Maria Teresa, com totes les persones grans, com l'Aurora i la Pilar, ha estat víctima d'un món que fa bona l'expressió "el mort al sot, el viu al rebost". El mort són les persones grans i els vius la resta.

Un reportatge
d'Albert
Alexandre

Els pensionistes de més de 60 anys que tinguin uns ingressos baixos poden optar a una exempció en el pagament de la taxa d'escombraries. Els requisits és que visquin sols i no ingressin més de 579 euros al mes, o bé que la seva unitat familiar no guanyi més de 868 euros al mes.

Els sindicats celebren el relleu de la direcció del Moisès Broggi

» El canvi arriba després de les queixes per mala gestió a l'hospital
» El Consorci Sanitari argumenta que la renovació ja estava prevista

Francisco J. Rodríguez
SANT JOAN DESPÍ

El director de l'Hospital Moisès Broggi, Jordi Vilarasau, i la directora d'Infermeria del centre, Anna Ferrent, han estat rellevats dels seus càrrecs. Així ho va avançar Crònica Global i ho ha pogut confirmar *Línia Tres*. Aquest relleu es produeix després de les reiterades denúncies del comitè d'empresa, que apunten a un "desgavell organitzatiu" a l'hospital, fet pel qual van reclamar el desembre la dimissió dels dos càrrecs que ara han estat rellevats, decisió que celebren.

Tanmateix, fonts del Consorci Sanitari Integral (CSI), al qual pertany el Moisès Broggi, han desvinculat el relleu de la cúpula del centre de les denúncies dels sindicats. En aquest sentit, les mateixes fonts han explicat a *Línia Tres* que la direcció del Broggi està en un procés de renovació "que ja estava prevista a inicis del 2020", amb vista a la pròxima jubilació del seu màxim responsable, i que va quedar posposat a causa de la pandèmia.

HOSPITAL INTERVINGUT?

El CSI, a més, nega que el departament de Salut hagi intervingut el centre hospitalari, tal com han apuntat alguns mitjans i confirmen els sindicats, i al·lega que s'està fent una feina de "caràcter intern" per analitzar i proposar mesures per millorar l'organització del centre a través d'una comissió de treball com-

Els treballadors de l'hospital denuncien mala gestió. Foto: Arxiu

partida per treballadors, CSI i la conselleria de Salut, tal com va avançar aquesta publicació el mes passat. Sigui com sigui, els sindicats han celebrat el relleu. "És molt positiu, s'ha escoltat la veu del comitè d'empresa", declara Sílvia Fernández, secretària general de CCOO Sanitat al Baix Llobregat.

Per la seva banda, Montserrat Quiñero, delegada de Metges de Catalunya i membre del comitè d'empresa de l'hospital, explica que la relació amb la direcció "era molt difícil" i que "no hi havia voluntat de diàleg".

Malgrat els canvis anunciats, els dos relleus es produiran "de forma progressiva per tal d'assegurar una transició ordenada", indiquen des del CSI, que no aporta cap data concreta. Així i tot, des de Metges de Catalunya asseguren que el relleu es produirà abans de Setmana Santa.

Mentrestant, la pressió sobre els professionals del centre no s'atura. Tot i que la sisena onada de la covid va a la baixa, la

pressió assistencial no afluixa. En aquest sentit, Fernández recorda que el Broggi té una ràtio de 18 pacients per professional, quan la xifra a hospitals com el de Viladecans és de nou.

El veïnat corrobora aquesta situació de desbordament a l'hospital. Julián Carrasco, de la Federació d'Associacions de Veïns del Baix (FAVBAIX), considera que els relleus a la direcció "no solucionaran el problema tan ràpid". I en referència als canvis, Fernández explica que la comissió de treball per millorar el funcionament de l'hospital ha aprovat un canvi organitzatiu que elimina els "extenuants" torns de 12 hores dels caps de setmana, que previsiblement es farà efectiu a l'octubre.

GINECOLOGIA ALS CAP

Seguint amb l'atenció sanitària a la ciutat, l'alcaldeessa, Belén García, ha tornat a reclamar a Salut el retorn del servei de ginecologia als centres d'atenció primària de Sant Joan Despí.

Ajuntament i entitats pacten ajornar el Carnaval per la covid

FESTES ▶ Un any més, la pandèmia ha fet alterar una de les tradicions més populars com és Carnestoltes. Amb el calendari a la mà, la festa hauria de celebrar-se entre el 24 de febrer i el 2 de març, però la situació sanitària ha obligat a fer marxa enrere i ser prudents.

La sisena onada de la covid, tot i estar remetent, encara ofereix xifres d'incidència entre la població elevada, fet pel qual l'Ajuntament i les entitats de la ciutat han pactat l'ajornament de Carnestoltes. Des del consisto-

ri informen que més endavant acordaran conjuntament un nou calendari que permeti celebrar les activitats més característiques de la festa amb totes les garanties sanitàries. L'objectiu de consistori i entitats és tenir un Carnestoltes "segur".

El Carnaval d'aquest any té com a centre d'interès la commemoració del cinquè centenari de la volta al món, protagonitzada per Fernando de Magallanes i Juan Sebastián Elcano, i estarà presidida pel rei Joan Despiltoles.

López agafa el relleu de Fabrés com a regidor d'ERC

Fabrés (esquerra) parlant amb López (dreta). Foto: ERC

POLÍTICA ▶ El regidor d'ERC Lluís Fabrés va anunciar al Ple del gener que renunciava al càrrec. D'aquesta manera, Fabrés va posar punt final a una trajectòria de gairebé dues dècades a l'Ajuntament, alternant diverses responsabilitats al grup municipal, com ara la de portaveu, entre el 2015 i el 2019. "Les hem vistes de tots els colors aquests anys, però queda la feina feta", va dir en el seu comiat al Ple.

El substitueix Albert López, qui va ser un dels portaveus dels veïns de l'edifici de l'avinguda

Barcelona que el 2018 van patir un exagerat augment del lloguer.

Fabrés va explicar que el seu objectiu era mantenir-se mig mandat com a regidor per ajudar i explicar el funcionament de les dinàmiques municipals als nous representants republicans i fer un pas al costat, com ho acaba de fer. A més, l'històric regidor va al·legar motius professionals que l'impedien seguir el dia a dia del consistori. "La política municipal és una escola de formació, però ho és més si ets regidor a l'oposició", va afegir Fabrés.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

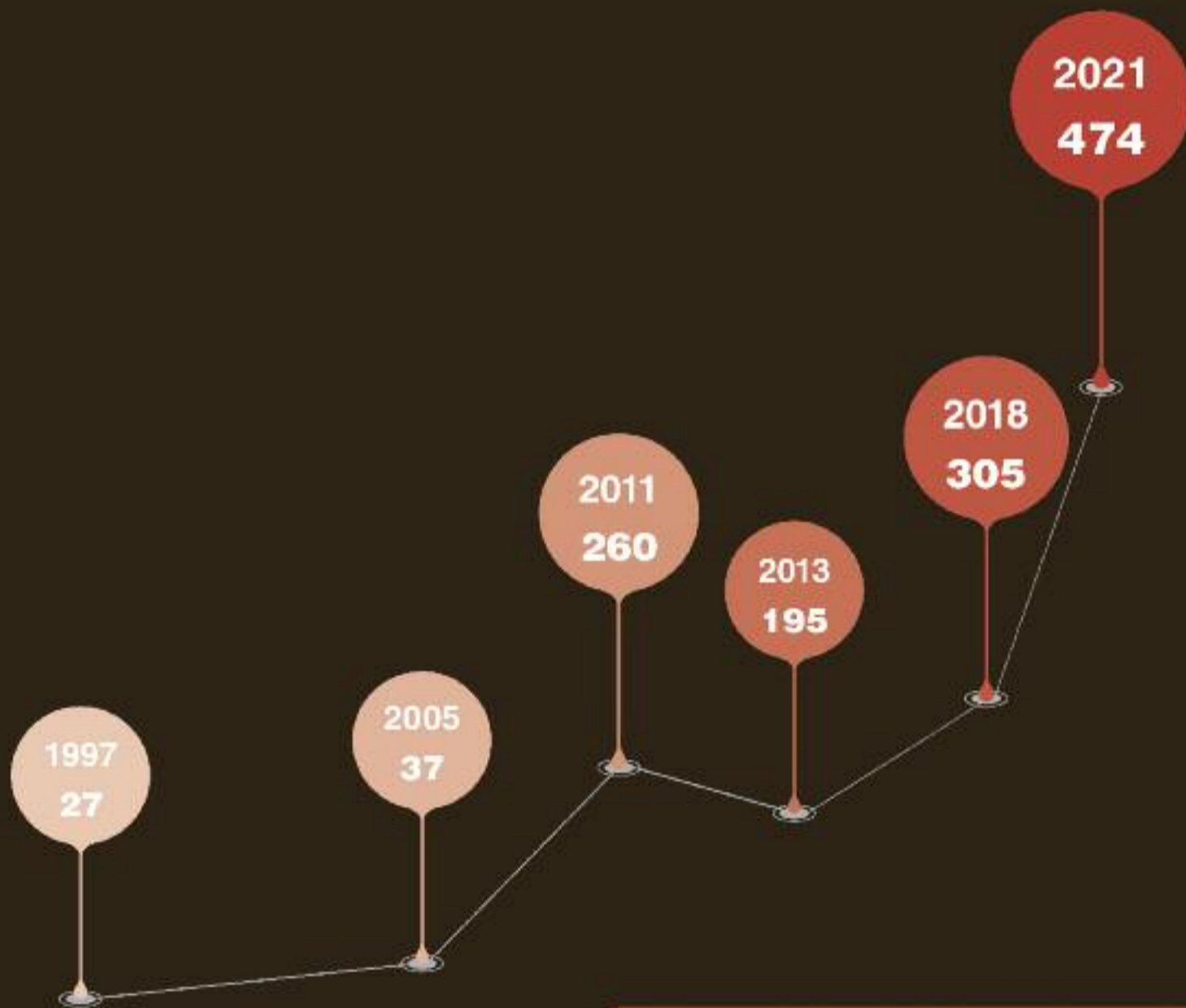

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 470 mitjans associats

En les pròximes setmanes està previst que comencin les obres de construcció de la nova deixalleria del municipi. L'Ajuntament defensa que la ubicació és idònia, en resposta a les crítiques d'alguns col·lectius que assenyalen que es farà sobre una zona inundable.

Polèmica per tres projectes urbanístics a prop de Collserola

» Els veïns de La Plana-Bellsolieg temen que les obres afectin el parc
» L'alcalde Basagañas diu que treballen per protegir l'espai natural

Francisco J. Rodríguez
SANT JUST DESVERN

Tres projectes urbanístics a zones properes a Collserola han aixecat polseguera els últims dies a Sant Just. Es tracta de promocions de pisos que hi ha projectades als Garrofers, a les Escalles i a la Bòbila que poden comportar fins a 267 habitatges nous, segons van detallar portaveus de l'Associació de Veïns de la Plana-Bellsolieg en una entrevista a Ràdio Desvern.

Els veïns alerten que aquestes promocions de pisos afectaran la Vall de Sant Just i el parc natural de Collserola. De fet, els veïns van indicar que la Bòbila està a dins del parc, extrem que nega el consistori. L'alcalde, Joan Basagañas, recorda en declaracions a *Línia Tres* que cap dels tres espais pertanyen al parc natural de Collserola i, en el cas concret de la Bòbila, assenyalava que forma part de l'anomenat "espai funcional" de Collserola, és a dir, la zona adjacent al parc natural que també és objecte de protecció per part de les administracions. És per aquesta raó, recorda Basagañas, que la tardor passada el Ple va paraitzar aquest projecte per garantir que aquesta zona "compleixi la seva funció de transició entre el Parc de Collserola i el nucli urbà".

De fet, tant la Bòbila com les Escalles estan en un moment de suspensió de llicències, tot i que per motius diferents. En el cas de la Bòbila, la suspensió té

Primeres actuacions de les obres als Garrofers. Foto: Twitter (@SalvemNatura)

a veure amb la protecció de l'espai més proper a Collserola –recollida al Pla Especial de Collserola– i amb unes actuacions que els propietaris del terreny no van fer en el seu moment. L'objectiu del consistori és "que no s'edifiqui" en aquesta zona de la ciutat i que aquests pisos es traslladin a un altre punt del municipi, assegura Basagañas. "Té tot el sentit del món protegir la Bòbila", reconeix l'alcalde.

El cas de les Escalles és diferent, atès que la suspensió de les llicències té a veure amb la proximitat al pavelló esportiu i les possibles molèsties al veïnat que això suposaria. En aquest sentit, Basagañas ha avançat que volen "desprogramar" la promoció d'habitatges, és a dir, que a més de no construir-hi allà aquesta edificabilitat no es passi a cap altra zona de Sant Just. El motiu pel qual això seria més factible a les Escalles és perquè els terrenys són propietat de l'Ajuntament, a diferència de la Bòbila. Cancel·lar els pisos allà suposaria un

procés "jurídicament complicat i incert", assegura l'alcalde.

De tota manera, les obres als Garrofers –que van quedar aturades el 2009 per la crisi econòmica– ja han començat. Els veïns titllen aquest projecte "d'esfereïdor" i lamenten que no respecta el seu entorn. Sobre aquesta qüestió, Basagañas assegura que els impulsors de la promoció es mostren "receptius" amb aquestes demandes i que a sobre de la taula hi ha la possibilitat que s'hi construeixin menys pisos dels previstos i que aquests siguin més grans. En tot cas, Basagañas demana "un vot de confiança" als veïns i diu que treballen perquè l'impacte a la zona sigui "el menor possible".

A l'espera de com avancin les obres, els veïns recorden que aquesta promoció portarà nous habitants al municipi i que cal una planificació per evitar col·lapses. En resposta, Basagañas indica que s'està treballant amb els propietaris un projecte que incorpori millores en la mobilitat.

Nou pas perquè l'Ajuntament entri a Barcelona Energia

ECONOMIA ▶ L'Ajuntament de Sant Just és més a prop d'entrar a formar part de Barcelona Energia, l'elèctrica pública de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). En la darrera sessió plenària es va aprovar l'expedient necessari perquè Sant Just sigui soci de la comercialitzadora pública d'energia.

La proposta d'expedient va ser presentada al Ple pels socis de govern, PSC i Movem, i va rebre el suport d'ERC, CUP i els dos regidors no adscrits. Junts per Catalunya es va abstenir.

Un cop aprovat l'expedient, aquest se sotmetrà a informació pública durant un període de 30 dies hàbils abans de ser aprovat definitivament. Arribat aquell moment, l'Ajuntament s'haurà incorporat de manera definitiva a TERSA, l'empresa encarregada de la gestió de Barcelona Energia.

A la comarca, el novembre passat el Ple d'Esplugues va donar llum verda a la creació d'una operadora pública per a la producció i la distribució pròpia d'energia.

Aproven una moció per aclarir "la veritat" dels atacs del 17-A

Villarejo va tornar a parlar del 17-A. Foto: Andrea Zamorano/ACN

POLÍTICA ▶ Sant Just va ser un dels escenaris dels atemptats del 17 d'agost del 2017 a Barcelona i Cambrils. Aquí es va trobar el cos de Pau Pérez, el jove assassinat per un dels autors de l'atac a la Rambla de Barcelona.

A la sessió del gener, el Ple va aprovar una moció per "aclarir la veritat" sobre els atemptats, amb els vots favorables d'ERC, la CUP i la regidora no adscrita Anna Vilanova –que eren els impulsors de la proposta–, i de Junts i el regidor no adscrit Kiko Ferrer. El PSC va votar-hi en contra, mentre que els seus

socis de govern, Movem, es van acabar abstenint.

La moció va ser presentada dies després que l'excomissari de policia José Manuel Villarejo apuntés al CNI com un dels responsables dels atacs jihadistes. En aquest sentit, la portaveu del PSC, Gina Pol, va posar en dubte les declaracions i la reputació de Villarejo, tal com va fer Just Fosalva, portaveu de Movem. Els partits impulsors de la moció, per contra, van exigir que s'esclarís la relació de l'imam de Ripoll amb els serveis secrets espanyols.

Amb amor
i responsabilitat

... ADOPTA
als que han estat abandonats

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUIR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

Col·labora

BANC DELS ALIMENTS

líniatres

bancdelsaliments.org

L'espai MercArt del Mercat de Sant Just acull l'exposició *El Món Propi*, un viatge per l'univers creatiu de sis artistes que presenten narratives diverses. Es mostren obres d'Hernán Ardila, Biel Capllonch, Patricia Dauder, Anna Dot, Sarah Reva Mohr i Miquel Planas, amb la col·laboració de Montse Solsona.

El comerç i l'hostaleria, dos dels motors econòmics del Baix

COMARCA ▶ El comerç al detall i l'hostaleria són una de les activitats econòmiques amb més pes al Baix Llobregat. Això és el que es desprèn del darrer informe de l'estructura productiva de la comarca, referent al quart trimestre del 2021 i publicat recentment per l'Observatori del Consell Comarcal.

I és que les activitats de comerç i hostaleria continuen concentrant el nombre més gran d'empreses de la comarca, el 24% del total. De fet, aquests tipus d'empreses són les que més han crescut respecte del 2020, possiblement per la finalització de les restriccions més dures associades a la pandèmia.

En aquest sentit, l'activitat que més ha crescut des de l'any 2020 ha estat la relacionada amb els serveis de menjar i beguda, amb un 8,5% de creixement interanual.

QUI MÉS TREBALLADORS TÉ

Si parlem d'assalariats, són precisament el comerç i l'hostaleria

El comerç al detall dona feina al 14% dels treballadors del Baix. Foto: Arxiu

les activitats que tenen més treballadors en nòmina, en concret un de cada quatre al Baix Llobregat. Pel que fa als autònoms, el comerç al detall és el que més en concentra, amb el 14%.

De fet, l'informe de l'Observatori assenyala que, malgrat la pandèmia, en general no s'ha registrat una disminució dels

llocs de treball en règim autònom a la comarca.

Pel que fa als municipis, Esplugues és el que ha experimentat un augment més gran, del 5,7% en concret, mentre que a Sant Joan Despí i Sant Just Desvern l'increment d'empreses ha estat del 3,8 i del 3,5%, respectivament.

Obren una botiga de roba de segona mà a l'Alcampo

ESPLUGUES ▶ En el marc del projecte Moda re-, una iniciativa que impulsa Càritas per afavorir la reutilització de roba i la inclusió de col·lectius vulnerables, l'hipermercat Alcampo del centre comercial de Finestrelles ha estrenat un punt de venda de roba de segona mà.

Aquesta botiga està gestionada per la Fundació Formació i Treball, també promoguda per Càritas, i compta amb un assortiment d'unes 400 referències de roba a uns preus que oscil·len entre els tres i els 30 euros, que

aniran variant en funció de les diferents ofertes.

L'alcaldesa, Pilar Díaz, celebra que la iniciativa ajudi a reduir residus i promogui la contractació de persones vulnerables. En aquest sentit, Alcampo ha cedit aquest espai i n'ha renunciat a qualsevol benefici.

La voluntat de la iniciativa és empoderar persones que tenen dificultats per inserir-se al mercat laboral en oficis relacionats amb l'atenció al client en comerços, el transport i la classificació industrial.

La iniciativa es va presentar a finals del gener. Foto: Ajuntament

Vicente Ferrer

ES BUSQUEN
3.000
AMICS INVISIBLES
AQUEST ANY, REGALA
APADRINAMENT

VULL COL·LABORAR

Descubreix-ho a:

www.sebuscanamigosinvisibles.org

900 111 300

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

La Mercè,
sempre portant les
últimes tendències en
perruqueria a la gent del
barri.

Futbol sala | L'AE Peña Esplugues visita l'FSF Móstoles

El conjunt d'Iván Jiménez visitarà el pròxim dissabte 12 de febrer l'FSF Móstoles, en partit corresponent a la 17a jornada de la Primera Divisió. L'AE Peña Esplugues hi arribarà després de la seva victòria per 3-1 contra el Joventut d'Elx FC del passat dia 5.

Foto: Reial Societat

“Vull que les jugadores em reconeguin com una persona honesta”

Natalia Arroyo / Entrenadora de la Reial Societat i periodista

“Tenia el genoll rebentat i em vaig plantejar què volia fer amb la meua vida. Per molt que m'encantés el futbol, cada cop veia més casos d'operacions que s'havien complicat o lesions que es cronificaven”, recorda Natalia Arroyo (Esplugues de Llobregat, 1986), entrenadora de la Reial Societat.

Toni Delgado
ESPLUGUES

Natalia, entenc que aquest diàleg interior va ser molt dur. Com el vas poder resoldre?

El risc de continuar jugant era molt alt i havia de ser pragmàtica, i a Barcelona i Catalunya hi havia equips amb més nivell que el que jo tenia. Així que vaig haver d'assumir l'adeu i buscar un pla B.

Com veies i senties el futbol de petita?

Sempre he estat molt competitiva i pensava en marcar gols, guanyar, continuar jugant, créixer... Pel context i les dificultats de fer-ho en un equip amb noies de la meua edat, jugava sempre amb més grans. De fet, vaig competir amb el nom de la meua germana perquè no era legal que jo hi participés amb 7 anys. La Lliga no estava dissenyada per a nenes d'aquella edat.

Estaves acostumada a reptes majúsculs, doncs.

Sí. Ma mare em deia fa uns dies

que mai vaig tenir dificultats per ser acceptada en cap grup d'infants que jugàvem al carrer. Potser sempre m'he sentit una més. Amb 9 anys em va trucar un Barça molt modest i amb mancances en instal·lacions, roba...

Era l'altre extrem al club actual.

No sabíem ni qui jugava al primer equip. Ara m'emociona veure com ha crescut l'entitat i el futbol [femení], però queda molt per recórrer. Veia que era una de les destacades de la meua generació i, com és normal, m'anava marcant objectius immediats: passar de futbol 7 a l'11 i un llarg etcètera.

I vas arribar a l'elit.

A Primera Divisió. Malgrat que em vaig haver de retirar una mica forçada, puc dir que he jugat competició europea, he estat a la final de la Copa, he competit pel títol de Lliga... Soc molt afortunada d'haver jugat en un Barça que creixia i en el millor RCD Espanyol.

Com alimentes el cuquet del periodisme?

Ara, poquet. Els meus llibres *Les*

noies juguem a tot!, escrit amb Elisa Sanjuan, i *Dones de futbol* coincident s'han publicat quan ja era entrenadora de la Reial Societat, però gairebé els vaig enllestir mentre era a Barcelona. Estic en contacte amb els mitjans a través de les rodes de premsa i les entrevistes.

“Tenia el genoll rebentat i em vaig plantejar què volia fer amb la meua vida”

Abans de marxar a Sant Sebastià, sempre havies viscut a Esplugues?

Sí, a Can Clota, una zona tranquil·la on tens els transports públics a prop. Si evitava l'hora punta a la Diagonal, arribava molt de pressa a la feina en moto. M'encanta tornar a Esplugues per veure la família. És casa meua i s'hi està molt bé. El Centre Comercial Finestrelles ha cobert la mancança de botigues a prop. Ara, però, no és fàcil viure-hi: és car.

Quina relació tens amb Sant Sebastià?

És una ciutat acollidora i preciosa on pots fer esports, menjar molt bé i amb una bona oferta d'oci, i passejar amb un gran paisatge. Tot ho tens a la mà. Espero poder-la gaudir més quan s'acabi la pandèmia. Tenir l'oficina a Zubieta, en un paisatge tan verd, és un privilegi.

No recordo cap projecte esportiu on marxin 10 jugadores, algunes importants o molt importants, i els resultats millorin tant: sou segones a la Lliga...

No he fet l'exercici de buscar si hi ha casos semblants. [Riu]. És complicat que se'n vagi la meitat de la plantilla.

A quantes jugadores vas fer l'oferta de renovació?

Vam intentar renovar-ne a 10 de les 11 que acabaven contracte i amb propostes que creïem prou interessants per a elles. Només Maddi Torre ens va dir que sí. A partir d'aquí, pragmatisme i naturalitat. El projecte és estimulant.

El pròxim diumenge 13 de febrer visitareu el Llevant UD.

És un rival que t'obliga a fer un partit molt intens i t'exigeix un ritme de pilota molt alt.

Com retrataries a la Nerea Ezaguirre?

És una jugadora amb un gran talent que està en el procés de sumar-hi ofici per multiplicar les seves virtuts.

Com cuides les teves jugadores?

Intento que em reconeguin com una persona honesta i sentin que sempre els diré la veritat, encara a vegades la conversa sigui difícil. Vull transmetre'ls comprensió i confiança, i oferir-los la màxima llibertat possible. Però han de saber quin paper juguen en el grup.

Quan eres jugadora també volies aquesta sinceritat o preferies més les bones paraules?

M'hauria agradat que fossin més sincers amb mi i a vegades em vaig trobar més amb bones paraules. No vull ni puc fer el mateix.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

espai.mèdia

El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya

grup comunicació21

Nuevafrontera
Marcant diferències

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@cultura_cat)

Travessats per la tradició

El Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona va inaugurar el dia 2 l'exposició *L'art que ens travessa*, en la qual una vintena d'artistes reflexionen al voltant d'una pregunta: com ens enfrontem avui a la tradició que ens travessa i fereix? El projecte parteix del fet que la societat s'ha transformat en els últims anys i que hem hagut de revisar els fonaments patriarcals, colonials i explotadors del nostre món. La mostra presenta un recull de peces de nova creació que ofereixen diferents lectures crítiques de les tradicions que ens han configurat i que encara ho continuen fent.

QUI ÉS?

T O M H O L L A N D

ÉS FAMÓS PER...

Ser l'actor de moda

Està triomfant als cinemes amb l'última 'Spider-Man'

QUÈ HA FET?

Visitar (i enamorar) Barcelona

Per presentar la seva nova pel·lícula, 'Uncharted'

A LES XARXES...

Bogeria pel que ha dit sobre Barcelona

També pel seu "Força Barça" a un post d'Instagram

Famosos

És el protagonista de la pel·lícula més taquillera del moment, *Spider-Man: No way home*, i ara competirà contra ell mateix als cinemes amb l'estrena d'*Uncharted*, film que també protagonitza. Tom Holland (Londres, 1996) és l'actor de moda i la seva recent visita a Barcelona ho ha demostrat. La jove estrella ha vingut a veure'ns per presentar la seva darrera pel·lícula, que té diverses escenes rodades a la capital catalana, a zones com Montjuïc, el Gòtic o la Sagrada Família. En la seva curta però intensa estada a casa nostra, Holland ha assegurat que Barcelona és una de les seves ciutats preferides i que rodar-hi va ser "un somni fet realitat". A més, a la seva última publicació a Instagram s'hi ha referit com la seva "llar lluny de casa" ("my home away from home"), i ha rematat el missatge amb un convincent "Força Barça" que ha robat molts cors.

La fitxa

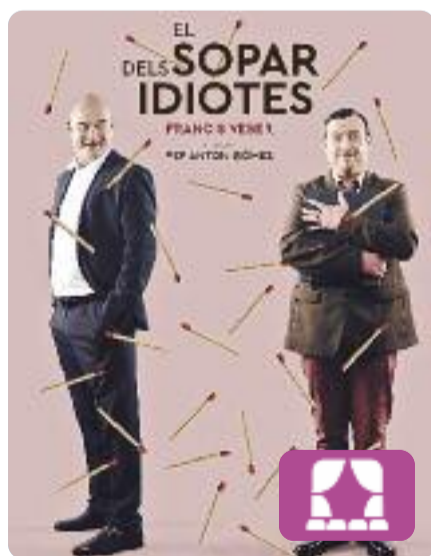
Llibres

Agafeu-me a mi
Lolita Bosch

A Mèxic, 23 joves són segrestats cada dia a causa del narcotràfic. Un d'aquests desapareguts és Roy Rivera. Una matinada de gener, uns homes vestits amb uniforme de policia se'l van endur de casa, on dormia amb la mare i el germà petit. La mare va suplicar que se l'enduguessin a ella, però en Roy els va dir: "Agafeu-me a mi. Jo soc el germà gran".

Teatre

El sopar dels idiotes
Francis Veber

Aquesta comèdia, adaptada per Paco Mir i dirigida per Pep Anton Gómez, narra la història d'un executiu que acostuma a sopar cada setmana amb amics –tots ells homes de negocis– i un convidat molt particular. L'objectiu és presentar, en petit comitè, un desconegut seleccionat per tenir alguna afeció que troben estúpida. Al teatre Borràs de Barcelona.

Música

Discordia
Santa Salut

El segon disc de la rapera Santa Salut ha vist la llum aquest febrer. Sota el títol de *Discordia* (Yuukii Records), Salut Cebrià – nom artístic de la cantant sabadellenca – presenta dotze cançons on el castellà és la llengua predominant, però també s'hi barregen el català, l'anglès i fins i tot el francès. Com amb els idiomes, també s'atreveix a jugar amb els estils musicals.

Pelis i sèries

Canto cósmico. Niño de Elche
Leire Apellaniz i Marc Sempere

Un documental sobre el músic espanyol el Niño de Elche per conèixer des de la seva esfera més íntima i familiar fins al seu univers poètic. *Canto cósmico* ofereix un retrat de l'artista i alhora presenta un diàleg col·lectiu amb veus del món de l'art, com C. Tangana, Angélica Lidell o Pedro G. Romero, així com els pares del protagonista, Paqui i Aladino.

ESTILS DE VIDA

No et mengis totes les 'cookies'

Foto: Pexels

INTERNET

Molt sovint tenim la sensació que internet ho sap tot de nosaltres. Busquem a Google unes vambes i, al cap d'una estona, quan entrem a Instagram, ens apareixen anuncis de vambes a dojo. Això que pot semblar inofensiu, i fins i tot pràctic, és un exemple de com les empreses s'aprofiten de la informació que els proporcionem. En una publicació recent de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), el professor dels Estudis d'Informàtica, Multimèdia i Telecomunicació Pierre Bourdin Kreitz alerta sobre aquesta qüestió i ofereix alguns consells per "posar-ho difícil" als algorismes.

En primer lloc, recomana una cosa que acostuma a fer mandra, però que és necessària: revisar la política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina. També ens insta a rebutjar les *cookies* o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament. Una altra pràctica útil és fer servir el mode d'incògnit, per tal que el navegador no emmagatzemi els nostres moviments. Per últim, l'expert de la UOC aconsella confondre els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin: així no coneixeran les nostres preferències reals.

Les claus.....

REVISAR

La política de protecció de dades i els permisos que donem quan entrem a una pàgina: fa mandra però és necessari

REBUTJAR

Les 'cookies' o galetes que gairebé sempre acceptem acríticament i que capten fragments d'informació

INCÒGNIT

Una bona opció és fer servir el mode incògnit perquè el navegador no emmagatzemi els nostres moviments

CONFONDRE

Els algorismes, visitant webs o fent clic a anuncis que no ens interessin per amagar els nostres gustos reals

Foto: Pexels

iCredits.es
Soluciones Financieras

¿Necesita dinero?

20 MÁS DE
años
DE EXPERIENCIA

Solo con la garantía de una propiedad
le concedemos el préstamo que necesita

Tenemos las mejores condiciones, sin gastos previos
Para particulares, autónomos y empresas con dificultades económicas

Tel.: 93 293 30 14 · e-mail: info@icredits.es · web: www.icredits.es

Oficina central: Passeig de Gràcia 63, 2º 4ª - 08008 Barcelona
Empresa inscrita en el Registro Estatal del Instituto Nacional de Consumo con el nº 384/13 de la sección segunda
iCredits.es es una marca comercial de Lantor Consulting, sl

Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procuram constantment avançar,
innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els escoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
deis nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es